

Medlem af Folketinget (V) Peter Juel Jensen:

Tale ved hjemkomstparaden i Rønne for ISAF Hold 8 den 26. februar 2010

Kære soldater, kære husarer, kære pårørende!

På vegne af Forsvarsudvalget har jeg fået den store ære at skulle byde jer velkommen hjem og takke for veludført arbejde. Det er mig også magtpåliggende at takke de pårørende, hvad enten man er mand, kone, mor, far, søn eller datter.

Jeg er meget stolt over at kunne få lov til at fejre dagen med jer i dag. Dagen i dag er i sandhed en festdag. Vores soldater er kommet hjem igen til Bornholm efter veludført arbejde i et land langt væk. Familier bliver genforenet, der bliver uddelt håndtryk, medaljer og kys. Jo, det er en festdag.

Men baggrunden er tragisk. Vores soldater har været i et land præget af vold, tvang og undertrykkelse. Et land der tidligere var et fristed for terrorister, hvor de i fred og ro planlagde deres altødelæggende angreb mod den frie, demokratiske verden.

Jeres tilstedeværelse har bidraget til et stabilt og mere udviklet Afghanistan, der i større og større grad kan tage vare på egen sikkerhed og dermed fortsætte den demokratiske udvikling og fremme respekten for menneskerettighederne.

Afgørende for at kunne bygge et civilt samfund op er, at sikkerhedssituationen i landet tillader det. At vi med militær indsats og med jeres tilstedeværelse skaber en tryk og stabil platform, hvorfra den humanitære indsats og genopbygningen af Afghanistan kan tage sit udgangspunkt.

De internationale styrkers indsats har allerede betydet massive fremskridt for det afghanske folk:

- Siden 2001 er der bygget 1800 nye skoler, og i dag går ca. 6 millioner børn i skole – heraf over 2 millioner piger. I 2001 var det kun knap 1 million.
- Kun 8 procent af det afghanske folk havde adgang til læger og hospitaler under Taleban. Det tal er i dag over 80 procent.
- Der er uddannet 65.000 afghanske soldater og 80.000 politifolk, der er med til sammen med de internationale styrker at opretholde lov og orden

Selvom Afghanistan ikke helt ligner Danmark endnu, så er hvert lille skridt et fremskridt. Et fremskridt mod mere stabilitet og mere frihed, mod mere demokrati og flere frihedsrettigheder. Når det går den vej i et land, der tidligere gav ly til terrorister, så betyder det også større sikkerhed i Danmark og i verden omkring os. Det er også en væsentlig del af jeres indsats.

Forsvarsudvalget og Folketinget sender de varmeste hilsner og takker ydmygt for veludført arbejde. Også her står der stor respekt for jeres indsats og jeres offer.

Jeres indsats har ikke været uden omkostninger. Adskillige soldater er blevet såret, og nogle vil være mærket for livstid på sjæl eller legeme.

Hold 8 har mistet konstabel Steffen Bloch Larsen, sergent Michael Ebert, konstabel Rune Westy Zacharias Nielsen, konstabel Kenneth Patrick Nielsen og konstabel Simon Sejer Hoffmann. De kæmpede for en sag, de troede på, og mistede det mest værdifulde, de havde - deres liv. Vi vil altid tænke tilbage på dem med dyb respekt, og de vil aldrig blive glemt.

Jeg har en hilsen med fra vores nye forsvarsminister, Gitte Lillelund Bech, og uden at have talt personligt med Søren Gade om lige netop dette, så er jeg også sikker på, at han ville have bedt mig overbringe en varm hilsen til jer og jeres pårørende. Han har været en del af jeres mission, og jeg er sikker på, at I hver især har følt, at han har været med hele vejen. Sådan var og er Søren, og jeg er sikker på, at I stadigvæk fylder meget hos ham.

Som pårørende har man ikke været på mission, men alligevel. Hver dag har man levet med angsten og uvisheden – frygten for at der skulle ske ham eller hende noget. Som græsenke eller som græsenkemand har man sat sit liv på pause og har måttet kæmpe ekstra hårdt for at få en hverdag og en familie til at hænge sammen. Det kan vi andre ikke sætte os ind i, vi må nøjes med at prøve at forstå, hvordan I gjorde det.

En stor tak skal også lyde til de pårørende, som har været klar med støtte og opbakning til dem, der havde brug for det.

Også en stor tak til både kommune, handelsstandsforening, skoler og børnehaver og alle andre, der er med til at gøre dagen ekstra festlig for jer. Tak til de foreninger, herunder soldaterforeninger og ikke mindst Folk og Forsvar, for at holde vores og pressens øjne rettet mod vores udsendte helte, således at de altid var og er i fokus.

Man hører både i resten af landet, men også fra udlandet, at vores soldater er helt enestående og har nogle ganske særlige kompetencer. Hertil er jeg begyndt at sige: "Så skulle I bare møde deres familier, deres børn, ægtefæller og forældre. Se, de er enestående!"

Der er vel kun én ting, der er hårdere end at være soldat, og det er vel at være gift med én.

Hold 8 har ydet en formidabel indsats. Gennem skarp træning og stor selvdisciplin er I vel lige i øjeblikket verdens bedste soldater, samarbejdende og kamptrænede. I har haft en særdeles god chef med nemlig oberst Karsten Kjær. Og grunden til, jeg ved, at han er dygtig, er, at jeg har gjort tjeneste sammen med ham i Næstved for mange år siden. Jeg håber og forventer, at I er og bliver på Bornholm mange år endnu, for forsvaret er en del af den bornholmske folkesjæl.

Tak, Karsten, fordi du troede og tror på Bornholm. Også en stor tak for at du kæmpede så hårdt for at give bornholmerne mulighed for sige TAK for indsatsen og VELKOMMEN HJEM på dagen i dag.

Kære soldater, kære husarer, Velkommen hjem til jeres by og jeres ø! Nyd dagen, den er jeres!